

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/176/2017
Identifikačné číslo spisu: 6717207600
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6717207600.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletého L. J., narodeného XX. R. XXXX, bývajúceho vo A., T., dieťa rodičov matky M. Q., bývajúcej vo A., T., otca V. J., bývajúceho v F., N., zastúpeného JUDr. Karinou Uhrínovou, advokátkou so sídlom v Banskej Bystrici, Nám. Š. Moysesa 4, o návrhu otca maloletého dieťaťa na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 5P/148/2017, o dovolaní otca maloletého dieťaťa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. júla 2017 sp. zn. 16CoP/38/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Zvolen (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo 6. júna 2017 č. k. 5P/148/2017-20, ktorým tento zamietol návrh otca maloletého dieťaťa na nariadenie neodkladného opatrenia.

2. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal otec maloletého dieťaťa (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie. Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 431 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“) tvrdiac, že súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) C. s. p.]. Odvolaciemu súdu vyčítal, že nepostupoval v súlade s § 329 ods. 1 C. s. p., keď matke maloletého dieťaťa nezaslal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia spolu s jeho odvolaním proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, čím jej znemožnil vyjadriť sa k týmto procesným úkonom. Uvedeným nesprávnym postupom došlo k porušeniu princípu rovnosti strán, a teda v končenom dôsledku aj k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je s účinnosťou od 1. júla 2016 upravené Civilným mimosporovým poriadkom (zákonom č. 161/2015 Z. z. - ďalej len „C. m. p.“ alebo „Civilný mimosporový poriadok“). Podľa § 2 ods. 1 C. m. p. platí, že na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Pretože Civilný mimosporový poriadok neustanovuje inak, dovolací súd preskúmal vec z hľadiska prípustnosti dovolania otca maloletého dieťaťa podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, účastníkom konania (stranou), v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané, zastúpeným advokátom, sa zaoberal prípustnosťou dovolania a dospel k záveru, že dovolanie otca maloletého dieťaťa je potrebné odmietnuť.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

6. Podľa § 420 písm. f) C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Podľa § 447 písm. c) C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

8. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (porovnaj R 19/2017). Ak táto podmienka nie je splnená, dovolací súd už neposudzuje prípustnosť dovolania z hľadiska existencie dovolateľom namietanej vady zmätočnosti.

9. Dovolací súd sa preto v prvom rade zaoberal tým, či rozhodnutie odvolacieho súdu spĺňa atribút rozhodnutia vo veci samej, alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a dospel k záveru, že v danom prípade rozhodnutie odvolacieho súdu takýto atribút nespĺňa.

10. Dovolací súd nespochybňuje, že rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým tento potvrdil zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, môže byť rozhodnutím vo veci samej za predpokladu, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. O takú situáciu by išlo v prípade, ak by odvolacím súdom bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nenariadení neodkladného opatrenia, pričom by nebol podaný návrh na rozhodnutie vo veci samej. K obdobnému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozhodnutiach sp. zn. 8 Cdo 83/2017 a sp. zn. 3 Cdo 157/2017.

11. V preskúmvanej veci z obsahu spisu (z lustrácie vykonanej súdom prvej inštancie, ako aj z rozhodnutia súdu prvej inštancie) vyplýva, že na súde prvej inštancie sa pod sp. zn. 15P/15/2013 vedie konanie o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu. Neodkladné opatrenie preto nemôže konzumovať vec samu, o ktorej sa rozhodne až v uvedenom konaní. Rozhodnutie odvolacieho súdu nie je teda rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Dovolanie dovolateľa nie je preto v zmysle § 420 C. s. p. prípustné.

12. Pre úplnosť treba dodať, že otec maloletého dieťaťa neopodstatnene namieta existenciu vady v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. Uvedenej vady sa dovolateľ môže s úspechom domáhať, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva a nie procesné práva patriace protistrane, resp. inému účastníkovi v mimosporovom konaní. Obsahovým pojmom vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f) C. s. p. totiž je, že musí ísť o znemožnenie procesného práva osoby podávajúcej dovolanie. V danej veci otec maloletého dieťaťa odôvodňuje existenciu vady tým, že odvolací súd nepostupoval v súlade s § 329 ods. 1 C. s. p., keď matke maloletého dieťaťa nezaslal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia spolu s jeho odvolaním proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, čím jej znemožnil vyjadriť sa k týmto procesným úkonom. Dovolateľ teda namieta

znemožnenie uskutočňovať procesné práva nie vo vzťahu k jeho osobe, ale patriace inému účastníkovi konania, konkrétne matke maloletého dieťaťa, ktorá ale dovolanie nepodala. Aj z tohto dôvodu treba dovolanie otca maloletého dieťaťa považovať za neprípustné.

13. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie otca maloletého dieťaťa podľa ustanovenia § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky o náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 52 C. m. p. v spojení s § 453 ods. 1 C. s. p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

15. Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.